

Welkom en stilte

Lied 138: 1, 4.

Bemoediging en groet

Klein gloria

Gebed (lied 274)

Barmhartige God,

wij komen hier ter ere van uw naam

rond de verhalen die geschreven staan.

wij schuilen weg als vogels in het riet,

zoekend naar warmte, naar een ander lied.

Ontferm U, God, kyrie eleison,

wees ons nabij, kijk speurend naar ons om,

om met uw vrede, uw barmhartigheid,

zondeer U raken wij de liefde kwijt.

Wij zingen samen van uw gloria, dank voor het leven, dank U voor elkaar.

Geef ons uw geestdrift, vuur ons leven aan,

leg zo uw glimlach over ons bestaan, door J.Chr. Amen.

Lezing Jeremia 29:1-14

Lied 315: 1 en 2.

Verkondiging

Orgelspel

Lied 841: 1 en 2

Gebeden

Goede God, Dankbaar willen we zijn voor het goede van uw schepping.

Maar ook daar die tegenstrijdigheden:

elke dag prachtig weer, maar mét de dreiging van droogte. Erop uit willen

trekken en tegelijk: pas op voor veel mensen! Hier mensen die elkaar

bemoedigen en naar elkaar omzien, daar mensen die elkaar uitsluiten en

kwaad doen.

Hoe kunnen we zo genieten van wat goed is?

Omwille van moeite, onrecht en teleurstelling bidden we: Heer ontferm U.

Trouwe God,

onze samenleving onder druk, medemensen in nood:

zo machteloos kunnen we ons daarbij voelen.

En toch, ondanks alles:

we mogen geloven in uw aanwezigheid,

dat u onze eenzaamheid en stilte wilt doorbreken, dat u met uw Geest dichtbij ons

wilt komen. Daarom bidden we uit de grond van ons hart: Heer ontferm U,

Wij bidden voor de wereld:

- Voor de landen waar het coronavirus zich uitbreidt. Dat de besmettingen toch gestopt worden en de gevolgen beperkt blijven.
- Voor de miljoenen mensen wereldwijd die hun baan of bedrijf zijn kwijtgeraakt en daarmee hun inkomsten.
- Voor alle ouders die niet weten of er vanavond weer eten is voor hun kinderen.

- Voor ontferming voor die gebieden die bedreigd worden door een nieuwe sprinkhanenplaag. Dat die mee mag vallen zodat oogsten gered worden.
- Voor regeringsleiders om de juiste maatregelen te treffen en voor hulpverleners om bescherming en kracht.

Zo leggen we in stilte onze gebeden voor u neer.. Onze Vader

Lied 838: 1, 2 en 3.

Zegen, amen.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Afgelopen week kwam het rapport uit over de moskeeën die buitenlandse financiering hebben ontvangen. Het bleef niet bij geld alleen, ook staat nu vast dat de verkondiging in die Nederlandse moskeeën beïnvloed is. Daarbij gaat het om onvrije landen, waar geen democratische vrijheden bestaan. De Nederlandse politiek vindt het onwenselijk dat deze landen zo'n grote invloed kopen in Nederland, dat zij in feite de mening van Nederlandse moslims diepgaand beïnvloeden. Daarbij gaat het in het bijzonder om de jeugd, die na schooltijd naar de moskee gestuurd wordt voor Islamitisch onderricht. Als die jeugd daar te horen krijgt dat onze democratische waarden in strijd zijn met de Islam, dat je bijvoorbeeld geen recht hebt op een vrije mening of dat godsdienstvrijheid niet voor moslims geldt, dan zou dat voor de toekomst grote gevaren op kunnen leveren.

In de praktijk blijkt dat trouwens nogal mee te vallen. Er zijn de afgelopen jaren een aantal moslimterroristen in ons land geweest, maar daarbij bleek de moskee niet de hoofdrol te spelen. In de moskee wordt gepredikt dat een moslim nooit het recht in eigen hand mag nemen en zogenaamde ongelovigen mag ombrengen. Ook als er andere waarden gepredikt worden, dan wordt geweld niet goed gepraat; andere waarden oke, maar geweld nee. Bij de radicalisering van jongeren waren altijd andere invloeden aanwezig, die buiten de moskee gevonden werden.

- er is moeilijk iets aan te doen; grondwet schrijft vrijheid van godsdienst voor. Die moskeeën zijn in veel gevallen met buitenlands geld gebouwd. Die staan er nu en daar kan je weinig aan doen. Wat je wel kan doen is het gesprek aangaan over de buitenlandse invloed. In de christelijke zending hebben we geleerd dat je niet zomaar het kerk-zijn uit het ene land over kunt planten naar een ander land. Elk land moet zijn eigen manieren ontwikkelen, eigen vormen van geloven en van gemeenschap vieren. Dat is iets wat we ook aan de moskee kunnen uitleggen. Dat er verschillen zijn tussen Turkije of Koeweit en Nederland en dat je niet een imam uit zo'n land hier kunt neerzetten. Je moet imams in NL gaan opleiden.

Zoek de vrede voor de stad waar je nu woont, dat is het goede advies van Jeremia. Ookal ben je ontevreden en voel je je ontheemd, zoek toch de vrede. Daar moesten de bannelingen vast aan wennen. Ze waren in hun gedachten vast nog helemaal op Jeruzalem gericht, ze hoopten dat ze snel weer terug zouden gaan. Het gaat hier ook om de eerste groep die was weggevoerd, de meeste Judeeërs zaten nog in het vaderland. De hoop op spoedige terugkeer leek dus gerechtvaardigd. Als de volksgenoten in Jeruzalem zich gedeisd zouden houden en niet opnieuw in opstand zouden komen tegen de Babyloniërs, dan had Nebukadnezar geen reden om hen heel lang vast te houden. De hoop was dus gericht op terugkeer.

Maar Jeremia schrijft dat ze daar niet op moeten hopen. Zoals hij eerder al het onheil aankondigde, zo kondigt hij even verderop weer het onheil aan: het onheil is nog niet voorbij, Jeruzalem zal niet gespaard blijven. Dus de ballingen moeten niet op een spoedige terugkeer hopen, de ballingschap zal zeker 70 jaar duren. Hun lot is dus verbonden met dat van Babel. "Bid tot de HEER voor de stad waarheen ik jullie weggevoerd heb en zet je in voor haar bloei, want de bloei van de stad is ook jullie bloei."

Als we naar ons eigen verleden kijken, dan zijn christelijke zending en kolonialisme maar al te vaak samengegaan, bijvoorbeeld in Indonesië en in Afrikaanse landen. Daar zaten wellicht geen kwade bedoelingen achter, het ging onbewust. Men zag het christelijk geloof als één van de rijkdommen die wij westerlingen in andere landen kwamen brengen. Maar ondertussen stroomden velerlei andere rijkdommen juist uit de koloniën naar het Westen en bleef de inheemse bevolking arm in materieel opzicht. Als we Jeremia's prediking doortrekken naar onze tijd, dan moet het anders. Zending is geen kolonialisme. Het moet juist gericht zijn op de bloei van de stad waar je naartoe gaat. Het gaat de echte zending er niet om dat hij straks weer teruggaat naar huis. Nee, het gaat erom dat het volk in den vreemde gelukkig wordt, dat daar bloei ontstaat, in alle opzichten. Want de bloei van die stad is ook jullie bloei, zegt Jeremia.

Straks zingen we lied 838. Leer ons het goddelijk beleid der liefde te beamen.

Opdat wij niet door onze strijd uw goede trouw beschamen.

Laat godsdienst geen strijd worden, laat het een zaak van respect en eerbied voor de ander zijn. Toch zegt Jezus: Denk niet dat ik gekomen ben om op aarde vrede te brengen. Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Er zijn veel pogingen gedaan om deze raadselachtige uitspraak te verklaren. Ik denk zelf dat het te maken heeft met apocalyptische verwachtingen. Volgens de joodse apocalyptiek komt er aan het eind der tijden een strijd van God tegen al zijn vijanden, een strijd waar we bijvoorbeeld ook in Openbaringen over lezen. Jezus heeft zichzelf als de Mensenzoon bekend gemaakt, en de mensenzoon is in het boek Daniël de figuur die uit de hemel komt om Gods oordeel kenbaar te maken. Dat gaat met veel strijd gepaard. Als Jezus het over strijd heeft, dan gaat het dus daarover, over de eindtijd, als Gods oordeel met geweld doorbreekt. Maar als Jezus spreekt over hoe zijn leerlingen zich moeten gedragen, dan is het altijd vreedzaam. Gelukkig zijn de vredesstichters, zegt Hij. Het is dus duidelijk dat Jezus niet tot geweld oproept.

Ten slotte. Het getuigenis van de apostelen moest altijd geweldloos zijn, net zoals Jezus het geweld afwees toen Hij gearresteerd werd. Het is dus niet voor niets dat we met Kerst zingen over 'vrede op aarde', want dat is wel degelijk het doel. Wat Jezus' apocalyptische verwachtingen van de eindtijd ook waren, het uiteindelijke doel is duidelijk: recht en vrede in het Koninkrijk van God. Amen.